

Programare Funcțională

Funcții și liste în Haskell

Ioana Leuștean
Traian Florin Șerbănuță

Departamentul de Informatică, FMI, UB
ioana@fmi.unibuc.ro
traian.serbanuta@unibuc.ro

- 1 Funcții
 - Șabloane

- 2 Liste

Funcții

Funcții în Haskell. Terminologie

Prototipul funcției

- **numele funcției**
- **signatura funcției**

double :: Integer -> Integer

Definiția funcției

- **numele funcției**
- **parametrul formal**
- **corpul funcției**

double **elem** = elem + elem

Aplicarea funcției

- **numele funcției**
- **parametrul actual (argumentul)**

double **5**

Exemplu: adunarea a doi întregi

Prototipul funcției

add :: Integer -> Integer -> Integer

- **numele funcției**
- **signatura funcției**

Definiția funcției

add **elem1 elem2** = elem1 + elem2

- **numele funcției**
- **parametrii formali**
- **corpul funcției**

Aplicarea funcției

add **3 7**

- **numele funcției**
- **argumentele**

Exemplu: funcție cu **un** argument de tip tuplu

Prototipul funcției

dist :: (Integer, Integer) -> Integer

- **numele funcției**
- **signatura funcției**

Definiția funcției

dist (elem1, elem2) = abs (elem1 - elem2)

- **numele funcției**
- **parametrul formal**
- **corpul funcției**

Aplicarea funcției

dist (2, 5)

- **numele funcției**
- **argumentul**

Tipuri de funcții

Fie `foo` o funcție cu următorul tip

`foo :: a -> b -> [a] -> [b]`

- are trei argumente, de tipuri `a`, `b` și `[a]`
- întoarce un rezultat de tip `[b]`

Tipuri de funcții

Fie `foo` o funcție cu următorul tip

`foo :: a -> b -> [a] -> [b]`

- are trei argumente, de tipuri `a`, `b` și `[a]`
- întoarce un rezultat de tip `[b]`

Schimbăm semnatura funcției astfel:

`ffoo :: (a -> b) -> [a] -> [b]`

- are două argumente, de tipuri `(a -> b)` și `[a]`,
adică o funcție de la `a` la `b` și o listă de elemente de tip `a`
- întoarce un rezultat de tip `[b]`

Tipuri de funcții

Fie `foo` o funcție cu următorul tip

`foo :: a -> b -> [a] -> [b]`

- are trei argumente, de tipuri `a`, `b` și `[a]`
- întoarce un rezultat de tip `[b]`

Schimbăm semnatura funcției astfel:

`ffoo :: (a -> b) -> [a] -> [b]`

- are două argumente, de tipuri `(a -> b)` și `[a]`,
adică o funcție de la `a` la `b` și o listă de elemente de tip `a`
- întoarce un rezultat de tip `[b]`

Prelude> :t map

map :: (a -> b) -> [a] -> [b]

Definirea funcțiilor folosind **if**

- analiza cazurilor folosind expresia "if"

```
semn : Integer -> Integer  
semn n = if n < 0 then (-1)  
         else if n == 0 then 0  
         else 1
```

- definiție recursivă în care analiza cazurilor folosește expresia "if"

```
fact :: Integer -> Integer  
fact n = if n == 0 then 1  
         else n * fact (n - 1)
```

Definirea funcțiilor folosind **gărzi**

Funcția *semn* o putem defini astfel

$$\text{semn } n = \begin{cases} -1, & \text{dacă } n < 0 \\ 0, & \text{dacă } n = 0 \\ 1, & \text{altfel} \end{cases}$$

În Haskell, condițiile devin **gărzi**:

```
semn n
| n < 0      = -1
| n == 0     = 0
| otherwise = 1
```

Definirea funcțiilor folosind **gărzi**

Funcția *fact* o putem defini astfel

$$fact\ n = \begin{cases} 1, & \text{dacă } n = 0 \\ n * fact(n - 1), & \text{altfel} \end{cases}$$

În Haskell, condițiile devin **gărzi**:

```
fact n
| n == 0      = 1
| otherwise  = n * fact (n - 1)
```

Definirea funcțiilor folosind șabloane și ecuații

```
semn :: Integer -> Integer
```

```
semn 0 = 0
```

```
semn x
```

```
  | x > 0      = 1
```

```
  | otherwise = -1
```

```
fact :: Integer -> Integer
```

```
fact 0 = 1
```

```
fact n = n * fact(n-1)
```

- variabilele și valorile din partea stângă a semnului = sunt *șabloane*;
- când funcția este apelată se încearcă potrivirea parametrilor actuali cu șabloanele, ecuațiile fiind încercate *în ordinea scrierii*;
- în definiția factorialului, 0 și n sunt șabloane: 0 se va potrivi numai cu el însuși, iar n se va potrivi cu orice valoare de tip Integer.

Definirea funcțiilor folosind șabloane și ecuații

- în Haskell, ordinea ecuațiilor este importantă

Să presupunem că schimbăm ordinii ecuațiilor din definiția factorialului:

```
fact :: Integer -> Integer
fact n = n * fact(n-1)
fact 0 = 1
```

Ce se întâmplă?

Definirea funcțiilor folosind șabloane și ecuații

- în Haskell, ordinea ecuațiilor este importantă

Să presupunem că schimbăm ordinii ecuațiilor din definiția factorialului:

```
fact :: Integer -> Integer
fact n = n * fact(n-1)
fact 0 = 1
```

Ce se întâmplă?

Deoarece `n` este un pattern care se potrivește cu orice valoare, inclusiv cu 0, orice apel al funcției va alege prima ecuație. Astfel, funcția **nu** își va încheia execuția pentru nici un argument de intrare.

Definirea funcțiilor folosind șabloane și ecuații

Tipul `Bool` este definit în Haskell astfel:

```
data Bool = True | False
```

Putem defini operația `||` astfel

```
(||) :: Bool -> Bool -> Bool
```

```
False || x = x
```

```
True  || _ = True
```

În acest exemplu șabloanele sunt `_`, `True` și `False`.

Observăm că `True` și `False` sunt constructori de date și se vor potrivi numai cu ei înșiși.

Șablonul `_` se numește *wild-card pattern*; el se potrivește cu orice valoare.

Șabloane pentru tupluri

Observați că (,) este constructorul pentru perechi.

$$(u, v) = ('a', [(1, 'a'), (2, 'b')]) \quad \begin{array}{l} \text{-- } u = 'a', \\ \text{-- } v = [(1, 'a'), (2, 'b')] \end{array}$$

Șabloane pentru tupluri

Observați că `(,)` este constructorul pentru perechi.

```
(u,v) = ('a', [(1, 'a'), (2, 'b')]) -- u = 'a',
                                     -- v = [(1, 'a'), (2, 'b')]
```

- Definiii folosind șabloane

```
selectie :: Integer -> String -> String
```

```
-- case... of
selectie x s =
    case (x,s) of
        (0,_) -> s
        (1, z:zs) -> zs
        (1, []) -> []
        _ -> (s ++ s)
```

```
-- stil ecuational
selectie 0 s = s
selectie 1 (_:s) = s
selectie 1 "" = ""
selectie _ s = s + s
```

Liste

Liste

Definiție

Observație

Orice listă poate fi scrisă folosind doar constructorul `(:)` și lista vidă `[]`

- $[1,2,3] == 1 : (2 : (3 : [])) == 1 : 2 : 3 : []$
- $"abcd" == ['a','b','c','d'] == 'a' : ('b' : ('c' : ('d' : []))) == 'a' : 'b' : 'c' : 'd' : []$

Definiție recursivă

O listă este

- vidă, notată `[]`; sau
- compusă, notată `x:xs`, dintr-un element `x` numit capul listei (**head**) și o listă `xs` numită coada listei (**tail**).

Definirea listelor. Operații

Intervale și progresii

```
interval = ['c'..'e']      -- ['c', 'd', 'e']  
progresie = [20,17..1]     -- [20,17,14,11,8,5,2]  
progresie' = [2.0,2.5..4.0] -- [2.0,2.5,3.0,3.5,4.0]
```

Definirea listelor. Operații

Intervale și progresii

```
interval = ['c'..'e']      -- ['c', 'd', 'e']
progresie = [20,17..1]     -- [20,17,14,11,8,5,2]
progresie' = [2.0,2.5..4.0] -- [2.0,2.5,3.0,3.5,4.0]
```

Operații

```
Prelude> [1,2,3] !! 2
3
Prelude> "abcd" !! 0
'a'
Prelude> [1,2] ++ [3]
[1,2,3]
Prelude> import Data.List
```

Definiția prin selecție $\{x \mid P(x)\}$

$[E(x) \mid x \leftarrow [x_1, \dots, x_n], P(x)]$

Prelude> xs = [0..10]

Prelude> [x | x <- xs, even x]

Definiția prin selecție $\{x \mid P(x)\}$

$[E(x) \mid x \leftarrow [x_1, \dots, x_n], P(x)]$

```
Prelude> xs = [0..10]
```

```
Prelude> [x | x <- xs, even x]  
[0,2,4,6,8,10]
```

```
Prelude> xs = [0..6]
```

```
Prelude> [(x,y) | x <- xs, y <- xs, x + y == 10]
```


Definiția prin selecție $\{x \mid P(x)\}$

$[E(x) \mid x \leftarrow [x_1, \dots, x_n], P(x)]$

```
Prelude> xs = [0..10]
```

```
Prelude> [x | x <- xs, even x]  
[0,2,4,6,8,10]
```

```
Prelude> xs = [0..6]
```

```
Prelude> [(x,y) | x <- xs, y <- xs, x + y == 10]  
[(4,6),(5,5),(6,4)]
```

Folosirea lui **let** pentru declarații locale:

```
Prelude> [(i,j) | i <- [1..2], let k = 2 * i, j <- [1..k]]
```

Definiția prin selecție $\{x \mid P(x)\}$

$[E(x) \mid x \leftarrow [x_1, \dots, x_n], P(x)]$

```
Prelude> xs = [0..10]
```

```
Prelude> [x | x <- xs, even x]
[0,2,4,6,8,10]
```

```
Prelude> xs = [0..6]
```

```
Prelude> [(x,y) | x <- xs, y <- xs, x + y == 10]
[(4,6),(5,5),(6,4)]
```

Folosirea lui **let** pentru declarații locale:

```
Prelude> [(i,j) | i <- [1..2], let k = 2 * i, j <- [1..k]]
[(1,1),(1,2),(2,1),(2,2),(2,3),(2,4)]
```

```
Prelude> xs = ['A'..'Z']
```

```
Prelude> [x | (i,x) <- [1..] 'zip' xs, even i]
```

Definiția prin selecție $\{x \mid P(x)\}$

$[E(x) \mid x \leftarrow [x_1, \dots, x_n], P(x)]$

```
Prelude> xs = [0..10]
```

```
Prelude> [x | x <- xs, even x]
[0,2,4,6,8,10]
```

```
Prelude> xs = [0..6]
```

```
Prelude> [(x,y) | x <- xs, y <- xs, x + y == 10]
[(4,6),(5,5),(6,4)]
```

Folosirea lui **let** pentru declarații locale:

```
Prelude> [(i,j) | i <- [1..2], let k = 2 * i, j <- [1..k]]
[(1,1),(1,2),(2,1),(2,2),(2,3),(2,4)]
```

```
Prelude> xs = ['A'..'Z']
```

```
Prelude> [x | (i,x) <- [1..] 'zip' xs, even i]
"BDFHJLNPRTVXZ"
```

zip xs ys

```
Prelude> xs = ['A'.. 'Z']
```

```
Prelude> [x | (i,x) <- [1..] 'zip' xs, even i]
```

zip xs ys

```
Prelude> xs = ['A'.. 'Z']
```

```
Prelude> [x | (i,x) <- [1..] 'zip' xs, even i]  
"BDFHJLNPRTVXZ"
```

```
Prelude> :t zip
```

```
zip :: [a] -> [b] -> [(a, b)]
```

```
Prelude> ys = ['A'.. 'E']
```

```
Prelude> zip [1..] ys  
[(1, 'A'), (2, 'B'), (3, 'C'), (4, 'D'), (5, 'E')]
```

zip xs ys

```
Prelude> xs = ['A'.. 'Z']
```

```
Prelude> [x | (i,x) <- [1..] 'zip' xs, even i]
"BDFHJLNPRTVXZ"
```

```
Prelude> :t zip
```

```
zip :: [a] -> [b] -> [(a, b)]
```

```
Prelude> ys = ['A'.. 'E']
```

```
Prelude> zip [1..] ys
[(1, 'A'), (2, 'B'), (3, 'C'), (4, 'D'), (5, 'E')]
```

Observați diferența!

```
Prelude> zip [1..3] ['A'.. 'D']
```

```
[(1, 'A'), (2, 'B'), (3, 'C')]
```

```
Prelude> [(x,y) | x <- [1..3], y <- ['A'.. 'D']]
```

```
[(1, 'A'), (1, 'B'), (1, 'C'), (1, 'D'), (2, 'A'), (2, 'B'), (2, 'C'),
 (2, 'D'), (3, 'A'), (3, 'B'), (3, 'C'), (3, 'D')]
```

Lenevire (Lazyness)

Argumentele sunt evaluate doar când e necesar și doar cât e necesar

```
Prelude> head []  
*** Exception: Prelude.head: empty list  
Prelude> x = head []  
Prelude> f a = 5  
Prelude> f x  
5  
Prelude> [1,head [],3] !! 0  
1  
Prelude> [head [],3] !! 1  
*** Exception: Prelude.head: empty list
```

Liste infinite

Drept consecință a **evaluării leneșe**, se pot defini liste infinite (fluxuri de date)

```
Prelude> natural = [0 ..]  
Prelude> take 5 natural  
[0,1,2,3,4]
```


Liste infinite

Drept consecință a **evaluării leneșe**, se pot defini liste infinite (fluxuri de date)

```
Prelude> natural = [0 ..]
```

```
Prelude> take 5 natural
```

```
[0,1,2,3,4]
```

```
Prelude> evenNat = [0, 2 ..] -- progresie infinita
```

```
Prelude> take 7 evenNat
```

```
[0,2,4,6,8,10,12]
```

Liste infinite

Drept consecință a **evaluării leneșe**, se pot defini liste infinite (fluxuri de date)

```
Prelude> natural = [0 ..]
```

```
Prelude> take 5 natural
```

```
[0,1,2,3,4]
```

```
Prelude> evenNat = [0, 2 ..] -- progresie infinita
```

```
Prelude> take 7 evenNat
```

```
[0,2,4,6,8,10,12]
```

```
Prelude> ones = [1,1..]
```

```
Prelude> zeros = [0,0..]
```

```
Prelude> both = zip ones zeros
```

```
Prelude> take 5 both
```

```
[(1,0),(1,0),(1,0),(1,0),(1,0)]
```

Șabloane (patterns) pentru liste

Listele sunt construite folosind constructorii (:) și []

$[1, 2, 3] == 1:[2, 3] \quad \text{--} == \quad 1:2:[3] == 1:2:3:[]$

Observați:

```
Prelude> x:y = [1,2,3]
```

```
Prelude> x
```

```
1
```

```
Prelude> y
```

```
[2,3]
```

Ce s-a întâmplat?

- $x:y$ este un șablon pentru liste
- potrivirea dintre $x:y$ și $[1,2,3]$ a avut ca efect:
 - "deconstrucția" valorii $[1,2,3]$ în $1:[2,3]$
 - legarea lui x la 1 și a lui y la $[2,3]$

Șabloane (patterns) pentru liste

Definiții folosind șabloane

```
reverse [] = []
```

```
reverse (x:xs) = reverse xs ++ [x]
```

- $x:xs$ se potrivește cu liste nevide

Șabloane (patterns) pentru liste

Definiții folosind șabloane

```
reverse [] = []
reverse (x:xs) = reverse xs ++ [x]
```

- `x:xs` se potrivește cu liste nevide

Atenție!

Șabloanele sunt definite folosind constructori. De exemplu, operația de concatenare pe liste este `(++) :: [a] -> [a] -> [a]` dar `[x] ++ [1]` **nu** va avea ca efect legarea lui `x` la `2`; încercând să evaluăm `x` vom obține un mesaj de eroare:

```
Prelude> [x] ++ [1] = [2,1]
Prelude> x
error: ...
```

Șabloanele sunt liniare

În Haskell șabloanele sunt **liniare**, adică o variabilă apare cel mult odată. Șabloane în care o variabilă apare de mai multe ori provoacă mesaje de eroare

```
x:x:[1] = [2,2,1]
```

```
ttail (x:x:t) = t
```

```
foo x x = x^2
```

Șabloanele sunt liniare

În Haskell șabloanele sunt **liniare**, adică o variabilă apare cel mult odată. Șabloane în care o variabilă apare de mai multe ori provoacă mesaje de eroare

```
x:x:[1] = [2,2,1]
```

```
ttail (x:x:t) = t
```

```
foo x x = x^2
```

error: Conflicting definitions for x

Șabloanele sunt liniare

În Haskell șabloanele sunt **liniare**, adică o variabilă apare cel mult odată. Șabloane în care o variabilă apare de mai multe ori provoacă mesaje de eroare

```
x:x:[1] = [2,2,1]
```

```
ttail (x:x:t) = t
```

```
foo x x = x^2
```

error: Conflicting definitions for x

O soluție este folosirea gărzilor:

```
ttail (x:y:t) | (x==y) = t
```

```
foo x y | (x == y) = x^2
```

Observație: Se pot combina ecuații cu gărzi cu ecuații fără.

Pe săptămâna viitoare!